

Arrest

nr. 57 698 van 10 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.C. FRERE, loco advocaat A. HENDRICKX, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart de Irakese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Basra, de wijk Al Rafedeyn. U verklaart sjiit te zijn en problemen te hebben gehad met het Mehdi-leger.

Zo zou u als inwoner van Basra uw ongenoegen meermaals hebben geuit tegen het Mehdi-leger. U zou tevens zijn aangesproken door lokale Mehdi-leden omdat uw dochter geen hoofddoek draagt en uw vrouw een broek draagt.

Verder werd u aangesproken door een Mehdi-lid in uw wijk met de vraag om met hem samen te werken. Hierbij zou begin 2007 één van uw publieke kritische uitspraken uitgedraaid zijn op een ruzie met een Mehdi-lid uit uw buurt, en dit omdat u Muqtada Al Sadr zou hebben beledigd.

Vervolgens werd in mei 2007 uw vader vermoord door Mehdi-leden die het eigenlijk op u gemunt hadden.

Hierna zou u ondergedoken hebben geleefd bij een vriend in de wijk Mushriq, in Basra. Op 4 februari 2008 zou het Mehdi-leger uw huis zijn binnen gevallen op zoek naar u. Aangezien u op dat moment afwezig was zouden ze uw huis hebben leeggeroofd. U woonde toen in een appartement in Basra, in de wijk Al Rafideyn. U zou vervolgens op 30/04/2008 naar Syrië zijn gereisd om er werk te vinden en uw familie te kunnen onderhouden. U verbleef in Syrië tot september 2010, maar u zou om de zes à acht maanden enkele dagen zijn teruggekeerd naar Irak bij uw familie. Hierna kreeg u een dreigbrief thuis, waarna uw vrouw en kinderen bij haar oom zijn gaan wonen en uzelf bij een vriend bent gaan logeren. U zou teruggekeerd zijn van Syrië naar Irak waarna u een klacht ging indienen op 5 oktober 2010 in het lokale politiekantoor. Ondertussen zou u alles in gereedheid hebben gebracht om definitief uw land te verlaten en de nodige documenten en financiële middelen bij elkaar te krijgen. Uiteindelijk vertrok u op 31 december 2010 definitief vanuit Basra. U verklaart in België te zijn aangekomen op 16 januari 2011. U legt ter ondersteuning van uw asielrelaas volgende documenten voor: een kopie van uw nationaliteitsbewijs, identiteitskaart, huwelijksakte, klachtregistratie dd. 05/10/2010 van politiekantoor Al Fayaa, brief dd. 05/10/2010 van politiekantoor Al Fayaa aan de onderzoeksrechter van Basra, brief dd. 06/10/2010 van politie-directoraat van de stad aan het directoraat van de provincie Basra, een brief dd. 06/10/2010 van uw broer aan de onderzoeksrechter van de rechtbank Al Asha'er, een overlijdensakte van vader en foto van het graf van uw vader." Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hiernavolgende redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw voorgelegde politionele documenten uiterst vaag en onduidelijk zijn, waardoor ernstig kan getwijfeld worden aan de authenticiteit ervan.

Zo dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat u verklaart deze documenten reeds in Irak in uw bezit te hebben gehad met de bedoeling bij uw eventuele vlucht uw problemen te kunnen aantonen (gehoorverslag CGVS p.13).

Echter, deze documenten betreffen slechts vier met de hand geschreven stukken (drie kleurenkopies en één origineel).

Met betrekking tot deze kleurenkopies kan worden opgemerkt dat, gezien het geen originele documenten betreft, de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan.

Met betrekking tot het origineel handgeschreven document kan worden opgemerkt dat het een niet leesbare stempel draagt. Bijgevolg kan aan deze stukken slechts weinig bewijswaarde worden toegekend.

Eveneens dient omtrent de voorgelegde documenten te worden vermeld dat uw verklaringen betreffende de inhoud van deze documenten uiterst vaag blijven (gehoorverslag CGVS p.2-3).

Ten eerste verklaart u dat in deze drie kleurenkopies staat vermeld dat ze afkomstig zijn van het politiekantoor Al Ashaer, terwijl uit de vertaling blijkt dat twee van deze documenten van het politiekantoor Al Fayhaa afkomstig zijn en het derde van het politie-directoraat van de stad Basra.

Dat u zich wat dit betreft zou vergissen, is hoogst twijfelachtig.

Verder verklaart u dat de inhoud van de brieven de details van het dreigement betreffen, namelijk wanneer en waar u het dreigement kreeg.

Echter, na vertaling van de documenten zijn nergens de datum en uur van de ontvangst van de dreigbrief te bespeuren.

Ook andersom worden er in de documenten incidenten en dreigementen vermeld die u nergens zelf tijdens het gehoor aanhaalt, zelfs na verschillende malen naar de exacte inhoud van deze documenten te hebben gevraagd (gehoorverslag CGVS p.2-3).

Dit is hoogst opmerkelijk.

Zo wordt er in de voorgelegde documenten gewag gemaakt van het feit dat u uw huis moest verlaten, anders zou u ontvoerd of vermoord worden. Ook wordt er in de documenten gewag gemaakt van een persoonlijke bedreiging door drie gemaskerde mannen. Van beide dreigementen heeft u zelfs na

meermaals doorvragen over de exacte inhoud van deze documenten op geen enkel moment melding gemaakt.

Deze vaststellingen zijn alleszins niet in overeenstemming met uw verklaring dat u één dreigement kreeg en daarna niets meer (gehoorverslag CGVS p.6), waardoor verder kan getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder verklaart u enerzijds deze documenten reeds in Irak in uw bezit te hebben gehad en deze te hebben aangevraagd om bij een eventuele vlucht uw asielmotieven te ondersteunen (gehoorverslag CGVS p.13).

Het is dan ook uiterst merkwaardig dat u dan anderzijds het document dat aan de oorsprong ligt van deze problemen, namelijk de dreigbrief zelf, niet voorlegt.

Verder dient eveneens te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot het al dan niet melden bij de politie van uw verblijf in Syrië.

Zo verklaarde u initieel dat u bij de politie stelde dat u in Syrië was toen het incident met de dreigbrief zich voordeed (gehoorverslag CGVS p.3-4). Even later verklaart u dat u zich bewust was van het gevaar van infiltraties door het Mehdi-leger van de politiekorpsen en dat u daardoor niet vermeld had bij de politie dat u in Syrië verbleven had (gehoorverslag CGVS p.9).

Deze sterk uiteenlopende verklaringen doen verder twifelen aan uw algemene geloofwaardigheid.

Deze laatste verklaring is dan weer moeilijk te rijmen met het feit dat u verklaart pas later te hebben vernomen dat alle milities, en dus ook het Mehdi-leger, hun kantoren hebben in Syrië (gehoorverslag CGVS p.8).

Ook dient hierbij te worden opgemerkt dat in geen enkel van de voorgelegde documenten betreffende uw klacht gewag wordt gemaakt van een verklaring van uwentwege omtrent een verblijf in Syrië.

Dit stelt verder de authenticiteit van de voorgelegde documenten in vraag.

Ook dient te worden opgemerkt dat u verklaart uw ongenoegen en kritiek op het Mehdi-leger en op hun leiders in het openbaar te hebben geuit. U stelt dat u niet kan zwijgen en steeds bleef verder praten over uw protest tegen de radicale geloofsnormen (gehoorverslag CGVS p.8).

U omschrijft zichzelf als modern en als een voorvechter van de vrijheid van meningsuiting, waarbij u net als iedereen verlangde naar vrijheid en democratie (gehoorverslag CGVS p.13).

Als u verder wordt gevraagd naar de inhoud van uw uitlatingen verklaart u Moqtada Al Sadr persoonlijk te hebben geïdoleerd in uw uitlatingen.

U zou hebben verklaard dat deze een moordenaar is en mensen intimideert en lastig valt (gehoorverslag CGVS p.8).

Als u dan verder nog meer details worden gevraagd hieromtrent, verklaart u uw protest te hebben geuit tegen de hypocrisie van de Moharram feesten, waarna er moorden worden gepleegd, alsook tegen het afsluiten van de straten bij de rouw en gebedsdiensten (gehoorverslag CGVS p.9).

Dat iemand zich in dergelijke bewoordingen over Al Sadr en zijn beruchte milizie zou uitlaten in Basra, is hoogst twijfelachtig.

Bovendien omschreef u zichzelf t.a.v. het CGVS met betrekking tot de vraag of u lid was van een partij als afzijdig en neutraal: als enige doel had u een goed leven voor uw gezin en uw kinderen voor ogen (gehoorverslag CGVS p.8).

Rekening houdend met het feit dat het algemeen gekend is dat personen die zich negatief uitlaten over het Mehdi-leger hard aangepakt worden, is het weinig geloofwaardig dat iemand die zich afzijdig van de politiek houdt zich op dergelijke wijze op de voorgrond zou plaatsen.

Deze vaststelling doet sterk twifelen aan de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Verder kan ook worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u verklaart geen personen te kennen uit het politiekantoor vlakbij uw huis, namelijk het politiekantoor van Al Ashar (gehoorverslag CGVS p.5).

Evenmin blijkt u op de hoogte te zijn van de naam van de voorzitter van de gemeenteraad (gehoorverslag CGVS p.11). Dit is des te merkwaardiger daar u de naam van de gouverneur van de provincie Basra en het politiehoofd van Basra uit de jaren 2005 en 2006 met zekerheid blijkt te herinneren.

Dit doet vermoeden dat u recentelijk niet meer in Irak bent geweest.

U vermeldt ook vaag een deel van de naam van de gouverneur van Basra anno 2010 maar u slaagt er niet in zijn volledige naam op te geven (gehoorverslag CGVS p.10). Ook uw onwetendheid omtrent de naam van de Fadhila leider in Basra bevestigt bovenstaande vermoeden, zeker gezien u zelf deze partij aanhaalt en u er bijgevolg wel al van gehoord hebt (gehoorverslag CGVS p.10).

Er kan eveneens opgemerkt worden dat u vaag blijft in uw verklaringen omtrent lokale Mehdi-militieleden.

Zo verklaart u dat het de gang van zaken is in Basra om bij Mehdi-leden te gaan om aanbevelingsbrieven te verkrijgen voor het vinden van werk. Verder is uw kennis van de

lokale Mehdi-leden uiterst beperkt. U kan bijvoorbeeld geen enkele persoonlijke naam opnoemen van de Mehdi-leden in het kantoor in Basra (gehoorverslag CGVS p.9).

Nochtans zijn deze doorgaans goed gekend in de gebieden waarin ze actief zijn. Als u dan later namen worden gevraagd van Mehdi-leden in Basra noemt u plots één naam, waarbij u dan evenzeer onverwachts vermeldt dat deze persoon in het Mehdi-kantoor werkzaam is in Basra. Als u dan verder wordt gevraagd naar wat u verder over deze persoon weet, geraakt u niet verder dan het verwijzen naar een gerucht dat deze persoon zou betrokken zijn bij fraude (gehoorverslag CGVS p.9).

Deze uiterst vage verklaringen omtrent de volgens uw eigen verklaringen overal aanwezige en grootste militia in Basra, ondersteunt verder het ongeloofwaardige karakter van uw verblijf in Basra. Dit temeer het hier gaat om de militia die u initieel publiekelijk bekritiseerde en waarmee u jarenlange problemen beweert te hebben gehad.

Verder dient ook te worden vermeld dat u vage verklaringen aflegt met betrekking tot de grote veiligheidsincidenten in Basra tijdens de laatste jaren.

U noemt enkele plaatsen op, maar u slaagt er niet in ook maar bij benadering de data van deze grote veiligheidsincidenten aan te geven (gehoorverslag CGVS p.10).

U verklaart telkens in Syrië te zijn geweest tijdens deze grote incidenten maar gezien uw verklaring dat u vanuit Syrië wekelijks contacten had met Irak (gehoorverslag CGVS p.7) en gezien het belang van deze grote incidenten in Basra, kunnen van u omtrent de situering in de tijd van deze incidenten meer details worden verwacht.

Tenslotte moet ook worden opgemerkt dat u eerst verklaarde dat uw vader in mei 2007 werd vermoord maar dat u eigenlijk zelf hierbij het doelwit was.

U haalt echter geen enkele concrete aanwijzing aan voor uw stelling dat u effectief de geviseerde persoon zou zijn geweest.

Ook verklaart u dat ze uw huis in tussentijd zouden in de gaten gehouden hebben, waarbij de militieleden dan op een dag, namelijk 4 februari 2008, uw huis binnen vielen op een moment dat u afwezig was. Hierbij verklaart u in die tussenperiode in Irak te hebben verbleven maar vermeldt u geen enkele andere concrete aanwijzing die aantoont dat u toen nog steeds gezocht werd door de Mehdi-leden (gehoorverslag CGVS p.6).

Uw zuivere verklaring dat ze u in de gaten hielden, is weinig concreet, zeker gezien het dan helemaal niet logisch is dat de militieleden precies uw huis binnen vallen op een moment dat u niet thuis bent. U verklaart na dit incident te zijn vertrokken naar Syrië. Echter, uit de door u opgegeven data blijkt dat u slechts twee maanden later, namelijk eind april 2008, vertrok naar Syrië, terwijl de inval in uw huis dateerde van februari 2008 (gehoorverslag CGVS p.6).

Hierbij dient eveneens te worden opgemerkt dat u verklaart dat uit de moord op uw vader in 2007, de inval in uw huis in 2008 en het dreigement eind 2010, blijkt dat u nog steeds wordt gevisieerd door de Mehdi-groep om uw politieke uitingen daterend van 2007 (gehoorverslag CGVS p.7).

Het grote tijdsinterval tussen de verschillende problemen, waarbij er jaren zijn voorbij gegaan tussen de verschillende incidenten, maakt dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat u persoonlijk in al die jaren nog steeds werd gevisieerd door uw publieke uitingen anno 2007.

Ook het feit dat u na de eerste incidenten en na een verblijf in Syrië terugkeerde naar Irak om er dan bij een officiële instantie klacht in te dienen na de dreigbrief, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerde voorafgaande ernstige vervolgingsvrees.

Uw fysieke terugkeer naar Irak en uw verblijf aldaar gedurende een drietal maanden, namelijk van september 2010 tot eind december 2010, zonder dat u concrete aanwijzingen vermeldt die een persoonlijke vervolgingsvrees aantonen, duiden op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde persoonlijke vervolgingsvrees (gehoorverslag CGVS p.4-5).

De overige voorgelegde documenten namelijk een kopie van uw nationaliteitsbewijs, identiteitskaart, huwelijksakte en verblijfskaart van Syrië betreffen uw identiteit en verblijf in Syrië en wijzigen niets aan de aard van de hierboven vermelde motivering, gezien aan uw identiteit en uw verblijf in Syrië niet getwijfeld wordt. Verder legt u een overlijdensakte en een foto van het graf van uw vader voor. Deze documenten tonen de link met uw persoonlijke problemen niet aan.

Ook de brief dd.06/10/2010 van uw broer aan de onderzoeksrechter van de rechtbank Al Asha'er, wijzigt niet de aard van bovenstaande motivering gezien het flagrante karakter van uw tegenstrijdige en ongerijmde verklaringen en de twijfel aan de authenticiteit van de overige voorgelegde gerechtelijke documenten.

Hierdoor kan eveneens getwijfeld worden aan de authenticiteit van deze handgeschreven brief van een klacht van uw broer.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus op individuele gronden, kan een Iraakse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst.

Asielzoekers uit Centraal-Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c Vw. toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Irakees toegekend.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidssituatie voor burgers in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat deze veiligheidssituatie regionaal erg verschillend is (zie bijgevoegde SRB inzake "Irak - Actuele veiligheidssituatie in Centraal-en Zuid-IRAK" dd. 20 mei 2010).

De daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende (ogenblik waarop een akkoord werd bereikt tussen het Mehdi-leger en de Iraakse overheid), bleef doorgaan in 2009. In 2010 was het aantal veiligheidsincidenten over heel het Iraakse grondgebied in de periode vlak voor de verkiezingen op haar laagste peil sinds vijf jaar en dit ondanks de verhoogde politieke spanning en een aantal belangrijke bomaanslagen o.a. in Bagdad in de aanloop naar de parlementsverkiezingen van maart. Na de verkiezingen zorgde de politieke impasse wel voor grotere onzekerheid en is het geweld vooral in de hoofdstad Bagdad en omgeving gestegen.

Het geweld in Irak neemt verschillende vormen aan.

Het geweld werd in 2009 overwegend veroorzaakt door bomaanslagen van diverse aard. Een tweede type van geweld dat heel vaak voorkomt zijn beschietingen ("drive-by-shootings", schietpartijen tussen rivaliserende groepen of tussen troepen/politie en opstandelingen). Daarnaast komen ook kidnapping, mortier- en raketaanvallen en de vernietiging van infrastructuur regelmatig voor (zie bijgevoegde SRB inzake "Irak - Actuele veiligheidssituatie in Centraal-en Zuid-IRAK" dd. 20 mei 2010).

De algemene veiligheidssituatie is verbeterd, maar de geografische spreiding van het geweld en het daarbij behorende risico voor burgers is regionaal erg verschillend. In de vijf Centraal-Iraakse provincies blijft de veiligheidssituatie voor burgers nog steeds erg problematisch. In de zuidelijke provincies is de veiligheidssituatie echter sinds geruime tijd erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten en aanslagen laag.

In het zuiden is het aantal burgerslachtoffers sinds midden 2008 erg gedaald.

Ondanks de verbeterde veiligheidssituatie doen sjiietische militante groepen in het zuiden wel een poging om hun netwerken er terug op te bouwen, wat blijkt uit aanslagen die er nog in beperkte mate plaatsvinden. Er zijn echter geen berichten dat het aantal aanslagen opmerkelijk zou zijn gestegen in het zuiden van Irak sinds januari 2010. Wel werden er op 10 mei 2010 vermoedelijk door Al Qaeda een aantal gecoördineerde aanslagen gepleegd waarvan enkele aanslagen in het zuiden die gericht waren op sjiietische burgers. Toch hebben de terreurgroepen die verantwoordelijk zijn voor deze aanslagen veel minder slagkracht dan in het verleden en kan de globale veiligheidssituatie in het zuiden nog steeds als relatief stabiel worden omschreven.

Ook UNHCR maakte reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de zuidelijke provincies.

UNHCR riep toen rekening houdend met het reële risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds op tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming aan Irakezen uit de vijf Centraal-Iraakse provincies doch adviseerde voor Irakezen uit zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis (zie UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers van april 2009, p.18 – p.21).

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U komt uit Basra in zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie relatief kalm is.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 25 februari 2011 een schending aan van de materiële motiveringsplicht en verwijst naar de vluchtelingendefinitie zoals bepaald in artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoeker voert aan dat de documenten die hij heeft neergelegd minstens een begin van bewijs door geschrift zijn. Hij wijst er op dat het de taak is van de kandidaat-vluchteling om in de mate van het mogelijke bewijzen voor te leggen van diens problemen en meent dat in de mate dat stukken ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat volgens hem in casu het geval is, het beter is maar een fotokopie van een document neer te leggen dan helemaal geen document.

Dat hij de exacte inhoud van deze documenten niet weergaf, is volgens verzoeker te wijten aan het feit dat hij deze documenten niet bestudeerde; het was er voor hem enkel om te doen met deze stukken zijn vrees aannemelijk te maken.

Verzoeker laat omtrent de -afwezigheid van- dreigbrief gelden dat de commissaris-generaal ook een zekere soepelheid aan de dag dient te leggen bij voorleggen van bewijzen.

Hij merkt op dat hij in ieder geval bij het onderzoek van zijn asielaanvraag, zijn medewerking heeft verleend.

De in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid betreffende het al dan niet melden bij de politie van zijn verblijf in Syrië, is volgens verzoeker te wijten aan een misverstand; hij bevestigt in zijn verzoekschrift dat hij zijn verblijf in Syrië niet meldde bij de politie.

Verder voert verzoeker aan dat hij voor zichzelf en voor zijn gezin, een vrij en democratisch leven voor ogen had en hij om die reden vaak publiekelijk zijn ongenoegen uitte over het Mehdi-leger.

Hij wijst er ook op dat hij een tijd in Syrië verbleef, wat volgens hem bepaalde onwetendheden verklaart.

Verzoeker stelt dat het voor hem onmogelijk is om een concreet bewijs van de moord op zijn vader voor te leggen; hij herhaalt dat hij het initieel doelwit was van de aanslag en niet zijn vader wat volgens hem duidelijk blijkt uit het geheel van de omstandigheden.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205).

Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling, op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Daar waar verzoeker aanvoert dat de stukken die hij heeft neergelegd, minstens moeten aangenomen worden als begin van bewijs, antwoordt de Raad er op dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en van vervolgingsfeiten, slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen. In casu is dit echter, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, niet het geval.

Immers, uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers verklaringen betreffende de inhoud van de vier politieke documenten, uiterst vaag zijn.

Zo was verzoeker niet in staat correct aan te geven van welke politiekantoren deze vier documenten uitgaan en komt de inhoud van bedoelde documenten niet overeen met zijn afgelegde verklaringen. Verzoeker beweert dat de brieven de details van het dreigement betreffen, namelijk waar en wanneer hij het dreigement kreeg, maar na vertaling van deze documenten blijkt dat er geen datum en uur van ontvangst van de dreigbrief op voorkomt. Bovendien worden er in de documenten incidenten en dreigementen vermeld die verzoeker zelf nooit aanhaalde tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal.

Deze vaststellingen ondermijnen wel degelijk én de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen én de authenticiteit van deze documenten.

Daarenboven betreffen drie van de door verzoeker bijgebrachte stukken slechts fotokopieën waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat kopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn; bij het vierde handgeschreven stuk is de stempel niet leesbaar.

Verzoekers verweer dat hij deze documenten niet bestudeerde, is geen deugdelijke verklaring voor de vastgestelde gebrekkige kennis in zijn hoofde met betrekking tot de inhoud ervan. Er kan inderdaad in redelijkheid niet aanvaard worden dat verzoeker stukken bijbrengt om zijn asielrelaas te ondersteunen, maar zelf onwetend is omtrent de inhoud van deze stukken.

Verder valt het inderdaad op dat verzoeker de dreigbrief zelf, die blijkbaar aan de oorsprong lag van zijn problemen, niet voorlegt. Verzoekers verweer dat het voor een kandidaat-vluchteling niet steeds mogelijk is om alles te staven met concrete stukken, klinkt zeer zwak; het blijkt dat het voor verzoeker mogelijk was om zonder veel moeite dit essentieel stuk bij te brengen

De in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid betreffende het al dan niet melden bij de politie van zijn verblijf in Syrië, kan niet worden afgedaan als "*eerder een misverstand*".

Dit misverstand vindt immers geen grondslag in het administratief dossier. Uit het verhoorverslag blijkt duidelijk dat verzoeker, toen hem naar de concrete inhoud van de politieke documenten werd gevraagd, stelde dat hij tegen de politie had verteld dat hij op het moment dat de dreigbrief onder de deur werd gestopt, niet thuis was, maar toen in Syrië was (zie verhoorverslag van 1 februari 2011, p. 3).

Overigens werd aan verzoeker bij aanvang van het verhoorverslag gevraagd of hij de tolk begreep en werd hem duidelijk gemaakt dat hij eventuele problemen moest melden; verzoeker maakte echter geen enkele opmerking in verband met het verhoor op 1 februari 2011 op het Commissariaat-generaal, doch enkel met betrekking tot het verhoor op de Dienst vreemdelingenzaken.

De vastgestelde tegenstrijdige verklaringen desbetreffend blijven dan ook behouden en keren zich tegen zijn geloofwaardigheid.

Vervolgens stelt de Raad vast betreffende de motivering in de bestreden beslissing aangaande verzoekers kritiek op het Mehdi-leger en het ongeloofwaardig karakter van diens verblijf in Basra, dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen.

Het louter herhalen van dezelfde verklaringen is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Waar verzoeker aanvoert dat het voor hem onmogelijk is een concreet bewijs voor te leggen van het feit dat zijn vader in zijn plaats werd gedood, wijst verweerder er terecht op dat in de bestreden beslissing aan verzoeker niet ten laste wordt gelegd "geen concreet bewijs" te hebben voorgelegd, maar wél dat hij geen concrete "aanwijzingen" aanhaalt voor zijn stelling dat hij zelf eigenlijk het doelwit was.

Gelet op wat voorafgaat, mede de overige motieven die door verzoeker niet worden betwist, besluit de Raad dat geen geloof kan worden gehechten aan verzoekers asielrelaas.

Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals bepaald in artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Derhalve wordt van verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, niet erkend.

2.5. In ondergeschikte orde vraagt hij om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij is van oordeel dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 c. van de voormelde wet van 15 december 1980 gezien hij afkomstig is van Basra, gelegen in het zuiden van Irak, waar gewapend geweld nog veel burgerslachtoffers maakt. Dat het aantal burgerslachtoffers daalt, kan volgens hem niet in aanmerking worden genomen om te besluiten dat er geen gevaar meer bestaat gezien op het enorme aantal burgerslachtoffers in 2008 en 2009.

Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal daarbij ook nog gebrekkig motiveert daar hij nergens concrete cijfers weergeeft van deze daling. Verder verwijst verzoeker naar hetgeen uiteengezet werd in zijn relaas.

2.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Aangaande de toepassing van art. 48/4, §2 c. van voormelde wet, blijkt uit de bestreden beslissing dat het leven of de persoon van de burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict.

De commissaris-generaal heeft zich hiervoor gesteund op informatie afkomstig van CEDOCA, een onafhankelijke en officiële Belgische documentatie- en onderzoeksdienst en hij beschikt in dit verband over een zekere appreciatiemarge.

Wat verzoekers argumentatie omtrent het aantal burgerslachtoffers betreft, dient te worden gewezen op de motivering in de bestreden beslissing die stelt dat in het zuiden van Irak, het aantal burgerslachtoffers sinds medio 2008 erg gedaald is en dat de globale veiligheidssituatie aldaar nog steeds al relatief stabiel kan worden omschreven.

De commissaris-generaal verwijst eveneens naar de SRB "Irak: Actuele veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak" van 20 mei 2010 waaruit blijkt dat sinds beëindiging van een uitgebreide militaire operatie op 25 maart 2008, de situatie in Basra duidelijk gestabiliseerd is.

Vooraf sinds juni 2008 is het aantal veiligheidsincidenten in Basra spectaculair beginnen dalen, van zo'n 50 incidenten per maand in juni 2008 tot zo'n 10 à 15 per maand op het einde van het jaar. Bovendien blijven alle bronnen bijna twee jaar na de beëindiging van de uitgebreide militaire operatie spreken van een fel verbeterde veiligheidssituatie (SRB, p. 20-21).

Verweerder merkt hier terecht op dat er zich een kopie van deze SRB in het administratief dossier bevindt en dat het inzagerecht van verzoeker het hem bijgevolg mogelijk maakte kennis te nemen van de inhoud van de informatie.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete gegevens of tastbare stukken bij die een ander licht werpen op de informatie van de commissaris-generaal en op diens beoordeling, maar beperkt zich louter tot het uiten van kritiek en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat in geval van terugkeer naar Basra in Zuid-Irak, zijn leven of persoon ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c. van de voormelde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE